

Sygn. akt V Cz 524/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Moskwa /spr./

Sędziowie: SSO Barbara Chłędowska

SSO Małgorzata Mazur

Protokolant: asyst. sędz. Krzysztof Kubas

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. J.

z udziałem J. T. (1) i J. T. (2)

o stwierdzenie nabycia spadku po J. T. (3)

na skutek zażalenia uczestników na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 14 stycznia 2014r., sygn. akt XI Ns (...)

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

W pkt II postanowienia z dnia 14 stycznia 2014 r sygn.akt: XI Ns (...)Sąd Rejonowy w Rzeszowie nakazał ściągnięcie od uczestników J. T. (1) i J. T. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę po 333,33 zł od każdego tytułem kosztów publikacji ogłoszenia w prasie, wskazując w uzasadnieniu, iż orzeczenie to znajduje oparcie w przepisie art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U z 2010 r nr 90, poz 594 z późn.zm).

Powyższe orzeczenie zostało przez uczestników zaskarżone zażaleniem, którzy zarzucając naruszenie art. 2, art. 8, art 83 ust 2 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 513, 520, 670-672 kpc wnieśli o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez nakazanie ściągnięcia kosztów publikacji ogłoszenia w prasie od wnioskodawczynie.

W uzasadnieniu wskazali, że wnioskodawczynie jako strona inicjująca przedmiotowe postępowanie powinna w całości ponieść jego koszty, natomiast nie mieli oni prawnego obowiązku „fizycznego” udziału w sprawie ani składania zapewnienia. Mogli to uczynić podczas przesłuchania w drodze pomocy prawnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że zgodnie z generalną zasadą wyrażoną w art. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U z 2010 r nr 90 poz 594 z późn.zm) wydatki obciążają stronę, która je inicjuje, chyba że jest od nich zwolniona (art. 96-98 kpc, art. 100,101 ustawy). Wyjątkiem od tej zasady jest art. 83 ustawy, który daje podstawę obciążania Skarbu Państwa obowiązkiem sfinansowania wydatku, jeżeli sąd jest ustawowo zobligowany do działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkiem, między innymi w sytuacji określonej w art. 672 kpc, który stanowi, że jeżeli zapewnienie nie było złożone albo jeżeli zapewnienie lub inne dowody nie będą uznane przez sąd za wystarczające, postanowienie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku może zapaść dopiero po wezwaniu spadkobierców przez ogłoszenie. Jednocześnie wskazać także należy, że sfinansowanie wydatku przez Skarb Państwa jest tymczasowe. Zgodnie z art. 83 ust 2 ustawy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Przepis art. 113 uksc określa zasady związane z rozliczeniem kosztów sądowych tymczasowo kredytowanych przez Skarb Państwa i sposób ich rozliczenia. Rozliczenie to na podstawie ww przepisu w postępowaniu nieprocesowym powinno się odbyć przy zastosowaniu reguł wynikających z art. 520 kpc. Zgodnie z § 1 art. 520 każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Jednakże sąd może orzec inaczej w razie sprzeczności interesów uczestników lub zawinionej postępowania uczestnika (§ 2 i 3 art. 520 kpc).

Z analizy akt niniejszej sprawy wynika, że Sąd I Instancji na posiedzeniu w dniu 19 marca 2013 r dopuścił dowód z przesłuchania uczestników w trybie art. 671 kpc dla ustalenia czy nie ma innych spadkobierców (k.98). Prawidłowo wezwani uczestnicy nie stawiali się na posiedzenia sądu, wobec czego Sąd I Instancji z uwagi na niemożność odebrania zapewnienia spadkowego od uczestników postanowił wezwać ewentualnych zainteresowanych spadkobierców przez ogłoszenie w prasie budynku Sądu i budynku Urzędu Gminy właściwej z uwagi na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy. Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2013 r wnioskodawczyni została zwolniona od obowiązku uiszczenia zaliczki na koszty publikacji ogłoszenia w prasie /k.138/.

Mając powyższe na uwadze za prawidłowe należy uznać orzeczenie zawarte w pkt II zaskarżonego postanowienia. Odnosząc się do twierdzeń zażalenia, iż uczestnicy mogli być zostać przesłuchani w drodze pomocy prawnej, Sad Okręgowy zauważa, że wszyscy Sędziowie Sądu Rejonowego w (...)oraz Sądu Okręgowego w K.zostali wyłączeni od rozpoznawania niniejszej sprawy. Nie można także przyjąć, iż odległość ok 70 kilometrów od miejsca zamieszkania uczestników do siedziby tut Sądu I Instancji stanowiła przeszkodę w stawieniu się uczestników do Sadu Rejonowego w Rzeszowie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 397 § 1 i 2 kpc orzeczono jak w sentencji.

Z

- (...)

(...)